Testament
(după Tudor Arghezi)

Nu-ţi voi lăsa drept bunuri, după
moarte,
decât o casă, fiule, o-mparte
cu fraţii tăi, aşa cum socotiţi,
căci altă casă n-o să mai primiţi!
La anii mei (destui!), eu nu am ştire
ca-n "epoca de tristă amintire",
hulită ieri, dar astăzi regretată,
să-şi fi făcut atâtea griji un tată
că, după ce va trece-n nefiinţă,
copiii n-or să aibă locuinţă.
Tu, vezi de pune banul peste ban,
balconul să-l închizi cu termopan,
să-l faci o locuinţă potrivită
pentru Getuţa, dacă se mărită,
Gigel, cu-ai lui copii, câţi or să fie,
să locuiască în bucătărie,
sufrageria, de-i compartimentată,
s-o foloseşti tu cu Mioara, tată,
iar dormitorul, de-l închiriaţi,
aveţi şi nişte bani asiguraţi.
Ca să pot, azi, acest apartament
să vi-l asigur printr-un testament,
am fost cu stăpânirea în prigoană
şi-am mers din garnizoană-n
garnizoană,
am locuit în câte-o chichineaţă
şi ceaiul mi-am făcut la o zăgneaţă,
sudoarea muncii zecilor de ani
am pus-o-n casa asta, nu în bani,
gândind că voi avea, la bătrâneţe,
un loc în care să îmi daţi bineţe,
când veţi veni la mine, oarecând,
în jur nepoţii să îi văd râzând
şi să dau huţa-huţa pe genunchi
vlăstarele din prea bătrânu-mi trunchi.

Nu crede în programul "Prima casă",
că asta-i, tată, vorbă mincinoasă
cu care vor, desigur, guvernanţii
să îşi atragă, cât mai mulţi, votanţii
şi nici în Nuţi Udrea să nu rişti
să te încrezi, că vin specialişti,
nu zece, dar niciunul pe la sate,
nici de le-ar face dânsa chiar palate!
Durerea strânsă, surdă şi amară,
au pus-o-n geamantan, plecând din
ţară,
s-ajungă "căpşunari" prin Danemarca,
văzând c-aicea se scufundă barca.
Să revenim, eu zic, la testament!
La bancă ţi-am trecut, prin virament,
în contul tău deschis acum doi ani,
la sfatul mamei tale, nişte bani.
E suma ce a fost agonisită
din pensia aceasta nesimţită
pe care Boc şi doamna cea bălaie
se dau de ceasul morţii să mi-o taie.
Cu banii ăştia ştii tu ce-o să faci,
sunt bani pentru colivă şi colaci
şi, s-ar putea, din ei să-ţi mai rămâie
şi pentru două boabe de tămâie.
Cu astea, eu închei acest legat
pe care, astăzi, iată, l-am semnat...
Tatăl risipitor